

recent of these formations will, also, help us the study of the superficial accumulations of stones and earthy debris, we find in some places on the upper parts of the slopes of the mountains of Attica.

The more important of them is that of St. Lucas (PLATE VIII - II - Fig. 8), at an altitude of about 700 m., on the northern slopes of Mt. Pentelicon.

ΤΑ ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΓΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ *

ΥΠΟ

N. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ

Διὰ τὴν μελέτην τῶν τρηματοφόρων τοῦ Νεογενοῦς τῆς Κερκύρας ἔλαβον ἀφορμὴν ἐξ ἑνὸς δείγματος ἀργίλου ἐκτεθειμένου εἰς τὰς προθήκας τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἑρευνῶν Ὑπεδάφους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνεῦρον πλουσιωτάτην πανίδα τρηματοφόρων καὶ εἰς θαυμασίαν διατήρησιν. Εἰκόνα τῆς πανίδος ταύτης δίδουν τὰ κατωτέρω προσδιορισθέντα εἶδη:

Orbulina universa D'ORB.

» cf. *suturalis* BRÖNNIMANN

Globigerina bulloides D'ORB.

» sp.

Globigerinoides trilobus (REUSS)

» *conglobatus* (BRADY)

Hastigerina sp.

Robulus calcar (LINNÉ)

Fronicularia denticulata COSTA

Dentalina sp.

Lagenonodosaria scalaris (BATSCH)

Marginulina crebricosta SEG.

» *glabra* D'ORB.

Planularia auris (DEFRANCE)

Vaginulina tricarinata D'ORB.

Lagena cf. *exagona* (WILLIAMSON)

» *striata* (D'ORB.)

Saracenaria sp.

Pseudoglandulina sp.

* N. MARAGOUΔAKIS. The Neogene Foraminifera of Corfu Island.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

- Eponides umbonatus stellatus* (SILVESTRI)
Siphonina bradyana CUSHMAN
Gyroidinoides soldanii (D'ORB.)
Höglundina elegans (D'ORB.)
Discorbis sp.
Gyroidina sp.
Bolivina cf. *acerosa* CUSHMAN
 » cf. *rhomboidalis* (MILLET)
 » cf. *antiqua* D'ORB.
Bulimina sp.
Uvigerina peregrina CUSHMAN
Trifarina bradyi CUSHMAN
Stilostomella adolphina (D'ORB.)
 » aff. *advena* (CUSHMAN & LAISING)
Entosolenia sp.
 » *formosa* (SCHWAGER)
Textularia sp.
Bigennerina nodosaria D'ORB.
Cassidulina subglobosa BRADY
Cassidulinoides sp.
Eherenbergina sp.
Nonion soldanii D'ORB.
Elphidium sp.
Pullenia bulloides (D'ORB.)
Sphaeroidina bulloides (D'ORB.)
Quinqueloculina agglutinans (D'ORB.)
Pyrgo sp.
Karrerella bradyi (CUSHMAN)
Martinottiella communis (D'ORB.)
Valvulina sp.
Cibicides boueanus (D'ORB.)
 » *lobatulus* (WALKER & JACOB)
 » *dutemplei* (D'ORB.)
Planulina sp.
Haplophragmoides sp.
Varinulinopsis bononiensis (FORNASINI)
Pleurostomella alternans SCHWAGER
Globorotalia sp.

Τα στρώματα ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται τὸ δείγμα, ἔχουν μελετη-
 σει ἐκ τῶν ἑνῶν μὲν κυρίως ὁ FUCHS TH.: Die Pliocänbildungen von
 Zante und Korfu, -Sitzungsber. d. Wiener. Akad. d. Wiss, **75**, (1887)

S. 309-320, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ: «Τὸ Πλειόκαινον τῆς Λευκίμης Κερκύρας. Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν Τομ. 1957, σ. 337.

Οὗτος τὰ χαρακτηρίζει ὡς κυανὰς ἀργιλλικάς μάργας, ἐκ δὲ τῆς περικλειομένης πανίδος μαλακίων προσδιορίζει κάτω πλειοκαινικὴν ἡλικίαν (Πλακέντιον) καὶ βάθος ἀποθέσεως μεγαλύτερον τῶν 50 μέτρων.

Ἐπεσκέφθην τὴν περιοχὴν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1959 καὶ ἀνεξήτησα χαρακτηριστικὰ φυσικὰς τομὰς διὰ τὴν συλλογὴν δειγμάτων. Ἐκ τῆς μελέτης τῆς εἰς αὐτὰ περικλειομένης μικροπανίδος ἐπιδιώκω τὴν ἐξαγωγήν συμπερασμάτων περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀποθέσεως τῶν ὡς ἄνω στρωμάτων.

Ἐκ φυσικῆς τομῆς ΒΔ τῆς θέσεως Παναγία Ἀρκουδύλα, παρὰ τὴν ΝΔ ἀκτὴν τῆς νήσου, συνέλεξα 20 δείγματα, ἀντιπροσωπεύοντα στρωματογραφικὸν πᾶχος 100 περίπου μέτρων. Τὰ ἀνώτερα 50 μέτρα συνιστοῦν αἱ ὑπὸ τοῦ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ χαρακτηρησθεῖσαι ὡς κυανὰ ἀργιλλικαὶ μάργαι, μὲ ἀραιὰς παρεμβολὰς χαλαρῶν ψαμμιτῶν. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα 50 μέτρα βλέπει τις διαδοχὴν χαλαρῶν ψαμμιτῶν μὲ ἀργιλλικάς μάργας εἰς διαστρώσεις πᾶχους ὀλίγων ἑκατοστομέτρων, τοῦ ψαμμίτου ἐπικρατοῦντος βαθμιαίως πρὸς τὰ κάτω. Μεταξὺ τῶν ψαμμιτικῶν διαστρώσεων ἀνεῦρον καὶ τοιαύτας μὲ ἰσχυροτέραν συγκόλλησιν, συνισταμένας ἀπὸ θραύσματα ὀστροκόκκων.

Περαιτέρω, πρὸς τὰ ΒΔ, ἀποκαλύπτονται καὶ ἀκόμη βαθύτεροι ὀρίζοντες, μὲ παχύτερας διαστρώσεις ἰδίᾳ ψαμμιτικάς. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ διάστρωσις λίαν συμπαγοῦς ψαμμίτου πᾶχους 1 περίπου μέτρου, περιέχοντος ἀπολιθώματα Pectinidae κ. ἄ. Τὸν ψαμμίτην αὐτὸν ἀναφέρει καὶ ὁ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ. Ἀπὸ τοὺς κατωτέρους αὐτοὺς ὀρίζοντας ἔχω συλλέξει ἐπίσης δείγματα καθὼς καὶ ἐκ διαφόρων θέσεων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου, ὅπου κυριαρχοῦν αἱ ἀργιλλικαὶ μάργαι. Ἡ ἐπικράτησις τῶν ψαμμιτῶν εἰς τοὺς κατωτέρους ὀρίζοντας δεικνύει ὅτι τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ἦτο ἀρχικῶς μικρὸν καὶ ἠϋξήθη βαθμιαίως.

Ἡ προεργασία τοῦ ὕλικου αὐτοῦ ἔδειξεν, ὅτι ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ δείγματα περιέχουν τρηματοφόρα, τὰ πλεῖστα δὲ μεγάλην ἀφθονίαν μορφῶν καὶ εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν διατηρήσεως, ὡς ἄλλωστε συχνὰ συμβαίνει εἰς τὰς νεογενεῖς ἀποθέσεις.

Εἰς ὀλίγα δείγματα, μετὰ τῶν τρηματοφόρων συνυπάρχουν ἀφθονοὶ μικροσκοπικοὶ κρύσταλλοι γύψου, ἐνίοτε ἰδιόμορφοι. Ὁ χαλαζίας καὶ ὁ μοσχοβίτης ἀνευρίσκονται εἰς τὰ περισσότερα ἐκ τῶν δειγμάτων, σπανιώτερον δὲ ὁ γλωρίτης κ. ἄ. ὀρυκτά. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ παρουσία ἐντὸς τῶν ψαμμιτῶν, εἰς ὀρισμένας διαστρώσεις, κρυστάλλων μαγνητίτου. Οἱ κρύσταλλοι οὗτοι, διαστάσεων ὀλίγων δεκάτων τοῦ χιλιοστομέτρου, εἶναι ἰδιόμορφοι, εἰς δὲ τὴν ἅμμον τῆς ἀκτῆς, συχνὰ ὁ μαγνητίτης συμμετέχει εἰς ποσοστὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ τῆς προσδίδῃ σκοτεινὸν χρῶμα.

Τὸ πλῆθος τῶν δειγμάτων καὶ ὁ πλοῦτος τῶν τρηματοφόρων ποὺ περιέχουν θὰ ἀπαιτήσουν πολλὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν τελικῶν

συμπερασμάτων. Ἡ μελέτη τοῦ ὑλικοῦ συνεχίζεται, προτίθεται δὲ νὰ συμπληρώσω τὸ ὑλικὸν καὶ τὰς παρατηρήσεις μου καὶ διὰ νεωτέρων μεταβάσεων εἰς Κέρκυραν.

S U M M A R Y

I have studied a single specimen of clay from south Corfu. This specimen contained a rich fauna of Foraminifera. A first list of about 40 species is given.

Dr. CHARALAMBAKIS, who studied the molluscs of the same locality (The Pliocene of Lefkimi - Corfu, Praktika of the Athens' Academy, Vol. 32, p. 337, Athens 1957), concluded that those strata were deposited during the Lower Pliocene, in a sea depth over 50 metres. The depth finally diminished, so that over the clay a sand was deposited.

I visited the locality and collected many specimens from the clay as well as from the intercalations of loose sandstone which gradually dominates in the lower strata. All the specimens contained a more or less rich fauna of Foraminifera, which I am studying also in detail.

The domination of the sandstone in the lower strata shows that the depth of the sea, very shallow, increased gradually so that the clay deposited over the sandstone. Finally, the depth diminished again, somewhat abruptly.

Those remarks I am now trying to support and complete by the aid of the Foraminifera.